

Κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ πρωτοπρεσβυτέρου

Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΑΥΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

"Ὅς λάβωμεν, φερ' εἰπεῖν, ὑπ' ὄψιν τὸν ἥλιον, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν, ὃν ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀνάσσει τῆς ἡμέρας, καθ' ὃν τρόπον ἡ Σελήνη προστάται τῆς νυκτός. Ὁ Δαβὶδ τὸν ἐφαντάσθη ὡς τὸ ἐνδιαίτημα τῆς θεότητος, ὡς νυμφίον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς νυμφικῆς τοῦ παστάδος καὶ ὡς γίγαντα δυσκαλίζοντα μετὰ καταπληκτικῆς εὐχερείας τοὺς οὐρανοὺς, ὅταν ἐψάλλε θεοπνεύστως: «*Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψίστος. Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ. Ἀγαλλιᾶσται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν αὐτοῦ. Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ, καὶ τὸ ναυάτιμα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ.*» Ἴσχυρὸν φαίνεται εἰς τὸν συνήθη ὀφθαλμὸν ὁ ἀκτινοστόλιστος καὶ δεδοξασιμένος αὐτὸς ἡγεμὼν, τοῦ ὁποῦο τὴν ἐμφάνισιν ἐκαστοτε μὲ μειδιάματα καὶ ζητωκραυγὰς χαιρετίζει ὄλη ἡ πλάσις, παρὰ εἰς χρυσοῦς δίσκος πλάτους οὐχὶ μεγαλύτερου μιᾶς παλάμης; Καὶ τί ἄλλο τὸν ἐφανταζόμεθα, ὅταν εἰμεθα παῖδες, παρὰ ἐν μέτριον ἀεροπόρον δραδυποροῦν διὰ μέσου τῶν νεφῶν;

Καὶ ὅμως ὁ ὄγκος τοῦ ἡλίου εἶνε διαστάσεων γιγαντιαίων, ἀφοῦ ἡ μὲν διάμετρος τοῦ ἀνέρχεται εἰς 882000 μίλια, ἡ δὲ περιφέρεια αὐτοῦ εἰς 2,764,000 μίλια. Ἡμεῖς φανταζόμεθα τὴν γῆν, ἐφ' ἧς φερόμεθα, ὡς μεγάλην τινὰ καὶ σπουδαίαν σφαῖραν. Καὶ ὅμως ἂν ἐπρόκειτο νὰ τεμαχίσωμεν τὸν ἥλιον εἰς σφαῖρας ἰσομεγέθεις πρὸς τὴν γῆν, θὰ ἐλαμβάνομεν ἐντεῦθεν 1,384,000 εἶνε ἐν ἑκατομμύριον, τριακοσίας ὀγδοήκοντα τέσσαρας χιλιάδας φορές μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν γῆν. Ἐὰν δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐλαμβάνομεν ἕλους μαζί τοὺς πλανήτας, ὧν τινες ἑκατοντάκις καὶ χιλιάκις μεγαλύτεροι τῆς γῆς, καὶ ἠγνώσωμεν αὐτοὺς εἰς ἓνα συμπαγῆ ὄγκον, θὰ παρετηροῦμεν ὅτι μόλις ὁ ὄγκος τῶν ἐφθάσεν εἰς τὸ ἐν ἑξακοσιοστὸν τοῦ ἡλιακοῦ ὄγκου, τ. ἔ. ὅτι ὁ ἥλιος εἶνε ἑξακοσίας φορές ὀγκωδέστερος τῶν πλανητῶν τοῦ ὄλων μαζί ἠγνωμένων.

Καὶ ὅμως φαίνεται τόσον μικρὸς εἰς τὸν ὀρίζοντα ὁ ἥλιος ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ἀφ' ἡμῶν ἀποστάσεώς του, τῆς εἰς ἐνεήκοντα δύο ἑκατομμύρια μίλια ἀνερχομένης! Ἐὰν ὑπετίθετο ὅτι μία ἀμαξοστοιχία ἐξεκίνει ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὸν ἥλιον, ἡ ἀμαξοστοιχία αὕτη ὀλοταχῶς καὶ ἀδιακόπως θάινουσα θὰ μᾶς ἔφερον ἐκεῖ μετὰ πάροδον διακοσίων ὀγδοήκοντα πέντε ἐτῶν! Τόσῳ μακρὰν ἡμῶν κείται τὸ λαμπρὸν ἄστρον τῆς ἡμέρας! Καὶ μὲ τοσαύτην τεραστίαν δύναμιν ἔχει προικισθῆ ἀπὸ τὸν Θεόν, ὥστε ἀπὸ ἀποστάσεως τοσαύτης νὰ ἐξασκῆ ἐπὶ τῆς γῆς τὴν εὐεργετικωτάτην του ἐπίδρασιν!

Ἀλλὰ τί εἶνε λοιπὸν αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν ὁ ἥλιος; Ποία εἶνε ἡ ἐσωτερικὴ κατασκευὴ τοῦ θαυμαστοῦ τούτου ὄργανου, ὥστε νὰ ἐνέχη τόσῃ ἔντασιν καὶ ἰσχύϊ; Περὶ τούτου ἡ Ἀστρονομία ἐλάχιστα γινώσκει. Οἱ ἀποπειραθέντες ἐπιμόνως νὰ προσδλέψουν πρὸς τὸν ἥλιον, ὡς ὁ Γαλιλαῖος καὶ ὁ Κασσίνη, ἐτυφλώθησαν, τοῦ ἡλίου ἀποστέργοντος τὰς ἐρεῦνας καὶ ἐκζητήσεις. Καὶ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Η ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ

Ἐπειδὴ πολλοὶ πολλαχέθεν μᾶς παρακαλοῦν νὰ καθερώσωμεν ἰδιαιτέραν στήλην τοῦ περιοδικοῦ μας ὅπως ἀναπτύξωμεν τὸ τί διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἑτεροδόξους καὶ νὰ ἐπεξηγήσωμεν ταῦτα ὡς καὶ τὰ τῆς λατρείας μας ἐν γένει, καὶ λαθόντες ὑπ' ὄψει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν τρομερὰν ἀγνοίαν τοῦ λαοῦ, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν εἰς τὰς νέας ἰδίως χώρας καὶ δὴ ἐν Κατερίνῃ ἐξάπλωσιν ποικιλομόρφου ἀλλοδόξων προπαγάνδων, ἀποφασίζομεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἀναπτύσωμεν διάφορα σχετικὰ πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀνάγκας κεφάλαια. Καὶ ἐν πρώτοις προβάλλει τὸ ζήτημα τῆς Ἱερᾶς Παράδοσις. Κατὰ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις, ἡ Καινὴ καὶ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀποτελοῦν τὸν Ἱερατὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἡ δὲ Ἱερὰ Παράδοσις τὸν ἀγραφοῦν τοῦ Θεοῦ λόγον. Ἀμφότεραι δὲ ἀποτελοῦν τοὺς δύο πόλους πέραξ τῶν ὁποίων στρέφεται ὀλόκληρος ἡ Χριστ. διδασκαλία. Καὶ ὅπως τὸ πτηνὸν ἀδύνατον νὰ πετάξῃ μὲ ἓνα πτερόν μόνον ἢ ἡ ἄμαξα νὰ κινήσῃ μόνον μὲ ἓνα τροχόν, οὕτω καὶ ὁ χριστιανὸς ἀδύνατον νὰ σωθῆ καὶ νὰ κατανοήσῃ πλήρως τὴν Χρ. διδασκαλίαν ἂν δὲν ἔχη ὑπ' ὄψει καὶ τὴν Γραφὴν καὶ τὴν ἰσόκυρον πρὸς ταύτην Ἱεράν Παράδοσιν. Ἀλλὰ γεννάται τὸ ζήτημα, τί ἀποτελεῖ τὴν Ἱεράν Παράδοσιν καὶ ποῦ δυνάμεθα νὰ ἀναζητήσωμεν ταύτην ἀνάθετον; Ἡ Ἱερὰ Παράδοσις ἀποτελεῖ τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον καὶ τὴν πέτραν τοῦ σκανδάλου μεταξὺ Ὁρθοδόξων.—Παπικῶν—Διαμαρτυρομένων ἕνα ἀναφέρει μόνον τοὺς τρεῖς οὐσιώδεις καὶ μεγάλους τοῦτους τοῦ Χριστιανισμοῦ κλάδους. Οἱ Ὁρθόδοξοι δέχονται ὡς Ἱεράν Παράδοσιν πᾶν ὅ,τι Ὁριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἢ ὀλοκληρωτικῶς ἢ ἐν σπέρματι ἐδίδαξαν, ἀλλὰ δὲν ἐγράφη ἢ γραφέν δὲν διεσώθη κατὰ τὴν θύελλαν τῶν εἰδωλολατρικῶν διωγμῶν ἡτοι τὸν ἀγραφοῦν τοῦ Θεοῦ λόγον, ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὰ συγγράμματα τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν τῶν τριῶν πρώτων Μ. Χ. καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν 7 Οἰκου-

εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι μικρὰ τινὰ περὶ αὐτοῦ ἐμάθομεν οἷον ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ δύο μερῶν, τῆς ἀφεγγοῦς σφαίρας ἔσωθεν καὶ τῆς φωτοσφαίρας, ἐξώθεν περιβαλλούσης τὴν πρώτην· ὅτι ἡ φωτόσφαιρα διατελεῖ διαρκῶς ἐν τρομῶδει καταστάσει, κύματα δὲ πυρὸς ἰσομεγέθῃ πρὸς βουρὰ διακρίνονται κυμαινόμενα ἐπὶ τῆς ἀείποτε σαλευομένης ἐπιφανείας τῆς· ὅτι θίαιαι διαταρᾶξεις ἐπέφερον ἐπὶ τοῦ ἠραίου φωστῆρος κρημνοὺς ρακώδεις καὶ σχισμὰς ἀπεχθεις, αὗται δὲ εἶνε αἱ ὑπὸ τοῦ τηλεσκοπίου παρατηρούμεναι ἐπὶ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου μακρὰ κηλίδες. Εἶνε ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι μερικὸι εἰκτολογουντες ὑπελόγησαν τὴν ἐν τῇ ἡλιακῇ φωτοσφαίρῃ θερμοκρασίαν εἰς 14,000,000 βαθμοὺς Φαρενάϊτ! τῶν δὲ ροδοχρῶν καὶ πορφυροχρῶν καὶ λευκοχρῶν πυρίνων κυμάτων. τῶν ἐν αὐτῇ ἀναπολλομένων, τὸ μήκος ὑπέλαβον εἰς 30,000 ἕως 40,000 μίλια ἕκαστον. Ἀλλὰ μετ' ὅλα ταῦτα ὁ πέπλος τοῦ ἀγνώστου θὰ σκιαῖζῃ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ ἡλίου σύστασιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. (ἔπεται συνέχεια).